

Knjižnica Fany Hausmann, Dvorec Novo Celje, 2021 (foto. Mojca Zlokarnik)

Spletna stran avtorice: zlokarnik.si

Zapeljevanje pogleda 29. 10. 2011 (avtor portreta o Mojci Zlokarnik: Amir Muratovič):

http://www2.arnes.si/~amurat/Zapeljevanje_pogleda.html#ZP9

Modra knjiga, 2020, enciklopedija, papir, barvni linorez, 28,5 x 80 x 20 cm (foto. Mojca Zlokarnik)

Reprodukcija na prvi strani: *Pogovor*, 2022, barvni linorez, 70 x 27 cm (foto. M. Z.)

Mojca Zlokarnik

GALERIJA UL PEF

1. 12. 2022 - 9. 1. 2023

Razstava ob Tednu Univerze

Univerza v Ljubljani
Pedagoška fakulteta

Vljudno vabljeni na ogled razstave

MOJCE ZLOKARNIK

v Galeriji UL PEF

Univerza v Ljubljani
Pedagoška fakulteta
Kardeljeva ploščad 16
Ljubljana

Razstava bo na ogled **od 1. 12. 2022 do 9. 1. 2023.**

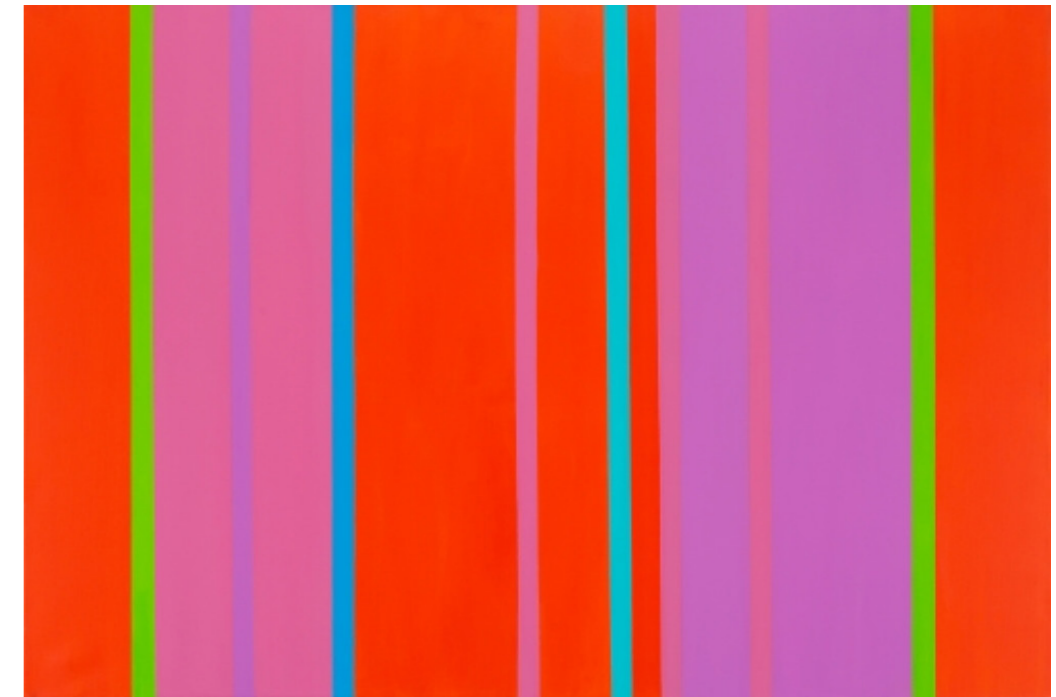
Lovilci časa - Zeleno, 2022, akril na platnu, 100x150 cm (foto. Arne Brejč)

Bogat umetniški opus akademske slikarke in magistrice s področij slikarstva in grafike kontinuirano nastaja od njenega študija na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani. Študijsko se je kot stipendistka češke vlade izpopolnjevala na praški likovni akademiji in na njenih številnih potovanjih domala po vsem svetu. Bila je odgovorna urednica strokovne revije *Likovne besede*. Na UL PEF je zaposlena kot docentka za področje grafike, obenem pa tudi predsednica Društva likovnih umetnikov Ljubljana.

Že v času študija slikarstva se je po realističnem figuralnem 'treningu' kmalu začela posvečati abstrakciji. Sprva nekoliko bolj organski, sčasoma pa vse bolj geometrični. Ob slikarstvu je ves čas aktivna na področju grafike, kjer je s svojim ustvarjanjem in eksperimentiranjem vnesla za slovenski prostor povsem nove kvalitete – v formatih, od miniaturnih do monumentalnih, poglavitna pa je vloga barve na tem področju, ki je le redko tako izrazita kot v njenem delu. Slikarstvo in grafika sta zanjo neločljiva medija, ki pogojujeta in generirata podobe. Slike, sicer že od začetka temeljijo na učinkih barve in stroge kompozicije, toda v vseh teh letih postajajo še intenzivnejše v svojih vsebinah. Deloma gre to pripisati vplivu grafike, ki se dogaja na papirju in ji omogoča ves čas posodabljanje medij z inspiracijami iz življenja ter s potovanj, od katerih prinaša drobne reference, po katerih lahko zaslutimo nekakšne namige, od kod prihajajo. Na poseben, nerealističen način način se v podobah na papirju znajdejo detajli – prepoznamo dlani, obuvala, stopala, ornamente itn. Papir kot nosilec uporablja v mnogih njegovih različicah v kakovosti, začevši s tem, da ga je v enem svojih projektov izdelovala tudi sama. V zadnjem času pa so nastali številni projekti, ki bi jih ne mogla uresničiti brez poprejšnjih intenzivnih analiz. Pri tem gre za intimne formate avtorskih knjig, ki bogatijo njen opus na papirju in monumentalne projekcije njenih kolorističnih doživetij na fasadah ali filmskem platnu. Slikarstvo pa vsekakor ob vsem tem ostaja kot nekakšen trden temelj. Barve v ploskvah, postavljenih ena ob drugo, ta ob tretjo, torej v sosledjih nastopajo, nizaajo, se pogovarjajo, žarijo, ugašajo, skratka učinkujejo kot nekašen barvni orkester.

Do abstraktne likovne umetnosti je še zmeraj čutiti predsodke, češ, kaj pa se tukaj vidi, kaj moram videti v tem? Rekel bi, da se je potrebno prepustiti na tak način kot se prepuščamo glasbi – pustiti, da učinkuje na nas. Likovna dela Mojce Zlokarnik so prava šola v tem. Kot pri glasbi na slušni sistem učinkujejo frekvence, prav tako lahko tudi barve razložimo kot frekvence in jim pustimo, da učinkujejo na nas preko vidnega aparata. Njena umetnost ne vnaša v naš prostor težkih vsebin in cinične kritike, ampak nasprotno: vodi nas v prepustitev, čisti užitek in kontemplacijo.

Andrej Brumen Čop

Lovilci časa - Rdeče, 2022, akril na platnu, 100x150 cm (foto. Arne Brejč)